

92
17

INSTAT
NATALIS
GYMNASII
ELBINGENSIS

SVpra
CENTESIMVM QVINQVAGESIMVS
SEXTVS

D. XXVII. NOV. MDCCLV

RELIGIOSA QVADAM SOLEMNITATE

dubl. do 549.

ET

LAVDABILI MAIORVM MORE

H. L. Q. C.

CELEBRANDVS

AD QVEM
HONORIFICA SVA PRAESENTIA
BENEVOLE LVBENTERQVE CONDECORANDVM
PERILLVSTREM
MAGNIFICOS MAXIMEQVE STRENVOS
GENEROSOS ET AMPLISSIMOS
DOMINOS
BVRGGRABIVM REGIVM
PRAESIDEM
PRAECONS. COSS.

PATRIAE PATRES

SVBMISSA MENTE COLENDISSIMOS

NEC NON

EXPERIENTISSIMOS PLVR. REVERENDOS CLA-
RISSIMOS
PRAENOBILES NOBILES SPECTABILES
HVMANISSIMOSQVE

O. O.

MVSARVM FAVTORES.

EA QVA PAR EST PIETATE OBSERVANTIA

ATQVE CVLTV

INVITAT

IOANNES LANGIVS

GYMN. RECT. P. P. ET BIEL.

ELBINGAE, TYPIS NOHRMANNIANIS.

Pol. 8. 11. 4699

Redeo a N. T. polygl. quod summa ELIAE HVTTERI prodit
cura, ad ipsa, quae in Publ. Gymn. Bibliotheca exstant,

BIBLIA HEBRAICA HVTTERIANA,

quae primam Bibliorum quadrilinguam partem constituunt, & singulari plane ac nitidissima characterum forma, ut in rubro legimus, A. 1587 per IOANNEM SAXONEM in fol. *Hamburgi* typis excusa sunt. Quanquam & in effigie addita, codex noster A. 1596 Hamb. primum editus dicitur: imo in eodem adhuc T. opus hoc quadripartitum etiam in *Bibliopolio Froberiano* A. 1603 prodiiſſe ſcribitur. Qua annorum diverſitate eo facile adducor, ut ſententiae BOERNERI calculum adjiciam, affirmantis, e) hanc de A. 1603 (quamvis illam ex *Bibliopolio Commeliano* prodiiſſe ſcribat,) aequae ſuppoſitam eſſe editionem, ac illam, A. 1596 in lucem emiſſam: niſi praefaret cum aliis f) contendere, haec ELIAE HVTTERI Biblia Hebraica de A. 1587 primam conſtituere partem Bibliorum polyglottorum DAV. WOLDERI, quae A. 1596 Hamb. prodierunt. Qua in re diverſitas forſan calculi & natalium hujus editionis latere videtur. Horum Bibliorum editionem debemus M. ELIAE HVTTERO, Germano, tanta ſcientiarum & dexteritatis laude incluto, ut Profeſſor Lipſienſis A. 1579 in Aulam Drendenſem vocaretur, quo AVGVSTVM, Electorem Saxoniae, linguam Hebraeam doceret, & quidem beneficio compendiariorum Cubi & Quadrati, cujus ſchema una cum ſpecimine harmoniae Graecae & Latinae linguarum, ut & operis polyglotti ad Pfalm. XVII, quod ex 31 conſtat linguis, in prima, quae auctoris eſt, exhibetur praefatione. Codex hic Hebraeus g) in uſum ſenum, quos oculi nonnunquam fallunt, elegantes, novos & majusculos habet characteres: quo

B

vero

e) in *Bibl. ſacra*, p. 27.

f) in der hiſtor. critiſchen Nachricht von der anſehn. Bibelfammlung zu Braunschweig. P. I. p. 28. & 33.

g) de quo, vid. CARPZOVII *Critic. ſacr.* P. I. c. 9. p. 406 &c. & VOGTII *Catal. libr. rariorum*. p. 93.

vero & adolescentes, parum adhuc exercitati, habeant, quod illorum studium facilitare possit, literae pari ratione, ordine ac figura scriptae reperiuntur, ut illas in N. T. polygl. scriptas fuisse indicavimus, ne sanctae linguae studiosi Grammaticis diu inhaereant praeceptis, sed cum prima lectione textum Biblicum & res ipsas sine ambagibus aggredi possint. Hunc Bibl. quadrip. T. Imum, h. e. Biblia Hebraica Viro plur. Reverendo Doctissimoque Dno. IOANNI CHRISTOPH. DOBLIN, Ecclesiae Hermsdorf-fienfis in Comitatu Donaviensi Pastori fidelissimo, qui ea A. 1737 benevole donavit, accepta referimus.

Ad rarissimas S. Codicis editiones, jam ante LVTHERVUM natum publici juris factas pertinent, quae porro exstant

BIBLIA LATINA VVLGATA

Venetis opera atque impensa NICOLAI IENSON

in fol. A. 1479, ut in calce Apocalypseos legitur, ita impressa, ut quaelibet pagina binis columnis, & columna quaelibet 51 constet lineis. Editis enim ab eodem Auctore jam A. 1476 Bibliis h), nostro, eidemque secundo SS. codici, *litteris Gothicis* edendo i) manum admovit IENSON, inclutus ille post FAVSTVM & SCHOEFFERVVM artis typographicae Magister & felix ALDI PII MANVTII, celeberrimi temporis sui typothetae, in eadem dux & antesignanus k). Sunt, quae in his Bibliis sicco praeterire pede non licet. Prima cujusvis libri aut capitis litera est minor, & quidem figura Romana: altera vero major, sed Gothica, quarum illa in medio majoris literae colore viridi nonnunquam, plerumque autem rubro vel coeruleo adscriptae, inclusa legitur. Psalmi Davidis, quorum numerus in summam CLXXI excurrit, inscribuntur liber Psalmista: & Apostolorum acta, quae h. l. actus vocantur, episto-

h) de quibus vid. THEOPH. SINCERI Nachrichten von alter alten und raren Büchern. 2 St. p. 60.

i) de quo conf. KNOCHII hist. crit. Nachricht von der Braunsch. Bibelsamml. 9. St. p. 773.

k) teste OPITZIO in incunab. typograph. p. 19.

epistolam ad Hebraeos demum sequuntur. Simplex e loco ae
 & oe ubivis occurrit & tot, tamque insolitae leguntur abbrevi-
 ationes, ut in nonnullis locis vitii typographici haec facile
 suspecta reddi possit editio. Quo vero ipsa scribendi ratio
 pateat, unico saltem exemplo illam juvabit ob oculos ponere,
 desumpto ex 1. Ioa. V, 7. ubi Apostoli verba sic se habent:
Qm̄ tres sūt qui testimoniū dāt ī celo: p̄r v̄bū & sp̄s sc̄s:
& hi tres unū sūt. Et tres sūt qui testimoniū dant ī
terra: Sp̄s aq̄ & s̄ḡnis: & tres unū sūt. Nescio, utrum
 adjiciam, in Bibliorum calce Apocalypsi Ioannis additas esse
 interpretationes Hebraicorum nominum secundum ordinem Al-
 phabeti, in S. S. passim occurrentium. Cui denique indici
 coronidem imponit, ut legitur, *Registrum biblie*. Primum
 felicemque horum Bibliorum possessorem, sive ille sit SIMON
 LOISSVS, ut additum suadet nomen, sive etiam ante hunc alius,
 ut ex diversitate scripturae, in marginibus additae, divinare
 datur, diligenti quondam studio, summaque pietate in scriptu-
 ris scrutatum fuisse, credere licet. Lineola enim praestantissi-
 mas in epistola HIERONYMI, S. S. praemissa, notavit sententias,
 e. g. hoc tantum scio, quod nescio: avaro deest tam, quod
 habet, quam quod non habet: victus & amictus divitiae Chri-
 stianorum sunt: facile contemnit omnia, qui se semper cogitat
 moriturum. Ad marginem Bibliorum observationes addidit
 varias, imo in textu ipso quaedam prosequutus est lima. Sic
 e. g. Gen. III, 15. ubi: ipsa conteret caput, expressum est,
 pronomine ipsa deleto, loco ejus ipsum superne scripsit.

Adhaec ante LUTHERVM natum prodierunt sequentia, quae
 etidem in Bibl. Gymn. exstant, eademque rarissima

BIBLIA LATINA VVLGATA

cum Postillis NICOLAI de LYRA Gotbice 1481.

in fol. min. emissa.

Dolendum est, quod de hoc perpulchro antiquitatis opere Volumen saltem Imum, a Gen. ad Paralip. usque excurrens, in Bibl. Publ. exstet. Quantum vero ex diligenti cum aliis collatione conjecturare licet, videtur idem esse codex, qui a Cel. KNOCHIO 1) recensetur & impensa curaque singulari 10. de COLONIA, NICOLAI IENSON, sociorumque *III Vol. 1481 Venetiis* editus esse dicitur. Quod ad nostrum attinet Volumen, illud ex nitidissima charta & elegantissimis constat Gothorum literis, quarum majores textum biblicum: minores autem LYRANI postillas, BVRGENSIS additiones, DORINGII replicas, &, quae sunt reliqua, quaternis exprimunt columnis. Magnae autem, quae in principio Prologorum adscriptae sunt, optimis coloribus, multoque auro distinctae, & variis figuris ornatae apparent literae. Ab initio statim legitur (ut ipsa scripturae, quae h. l. est, utar ratione) *prologus in Bibliam*, qui sic incipit: *Prolog9 prim9 Venerabil' fratris Nicolai de lyra ordinis seraphyci Francisci: in testamentũ vetus de cõmedatione sacre scripture in generali.* Figurae e. g. archæ Noachicae, tabernaculi Mosaici, ejusdemque partium, ut & vasorum, cultui sacro destinatorum, ligno incisae, magna ex parte duplici ratione, ex mente sc. Doctorem Catholicorum, ut Exod. XXV, dicuntur, & Hebraeorum insertae sunt. Secundum hos e. g. Cherubimi l. c. ex utraque parte propitiatorii superne stantes, versis vultibus & manibus complicatis se respiciunt: secundum illos vero ad utrumque archæ latus non solum in terra stant, sed ad designandum etiam angelorum circa thronum DEI assistentiam, propitiatorium insimul sustentant. Mare aeneum 3. Reg. VII, secundum D. Latinos rotundum & in superiori parte latius: secundum Iudaeos vero in superiori parte itidem quidem est rotundum,

1) in der hist. crit. Nachricht der Braunsch. Bibelsamml. 10. St. p. CXXXVI. p. 787.

93

tundum, est in inferiori quadratum, cuius quodlibet latus ternis sustentatum bobus, aliquam respicit coeli regionem. In figura summi Sacerdotis, vestibus suis induti, Exod. XXVIII, oculos maxime incurrit lamina illa aurea, pendens in fronte ipsius, in qua nomen Domini tetragrammatum יהוה inscriptum legitur, ea tamen insolita ratione, ut illa ad modum lunae corniculatae, cornua superius & convexum inferius habentis, facta sit. Exhibetur etiam Exod. XXXII, duplex tabularum decalogi figura secundum Hebraeos aequae ac secundum Doctores, Augustini vestigia prementes, ex quibus hi in I. tab. tria, & in posteriori septem: illi vero in I. tab. quinque, & in secunda itidem quinque ponunt praecepta. Hunc codicem Vir pl. Reverendus Doctissimusque IACOBVS KLEIN, Elbingensis & p. t. Minister verbi divini Fidelissimus, ad Indos orientales Protectore Daniae Rege missus, Bibliothecae A. 1737 in tesseram grati animi dono dedit, quo, hactenus alumnus Gymnasii patrii, Fridericianam, quae Halae floret, petiturus Academiam, memoriam sui commendare voluit.

His omni jure annumeramus Latina, quae sub sequenti titulo in Bibliotheca Gymnasii exstant:

BIBLIA SACRA

*utriusque Testamenti diligenter recognita & emendata non
paucis locis, quae correpta erant, collatione He-
braicorum voluminum restitutis &c.*

Editorem codicis hujus admodum rari, qui, ut ex calce patet, Norimbergae per FOEDERICVM PEYPVM sumptu integerrimi Viri, IOA. KOBERGERI, Norimbergensis A. 1523, & quidem typis Gotbicus in fol. prodiit, promissis stetit, ideoque haec Biblia inter editiones Vulgatae vix ac ne vix quidem locum habere, illi facile animadvertent, qui eadem oculo saltem fugitivo percurrant. Sic enim e. g. Gen. III, 15. ubi Vulgata vocabulum

ipsa habet, hic codex legit ipsum, & quae in illa Gen. III, 8. 15. VI, 6. VIII, 7. ut superflua addita sunt, in nostro bona fide in margine indicantur tanquam supposita, quae in Hebraeo textu minime deprehenduntur. In fronte ipsius codicis HIERONYMVS, genua flectens, precesque ad DEVM fundens apparet. Ad haec Psalmi saltem CL numerantur & Acta Apost. suum post Ev. Ioa. occupant locum. Prior cuiusvis capituli litera jam typis expressa est ornatis, & quanquam non commata, puncta tamen & semicola hic codex jamjam habet impressa. Imo loco ae vel oe non simplex e, ut in priori codice, sed distinctionis gratia hoc modo e scriptum legitur. Tandem annotasse juvat, N. T. Canonis Eusebiani praemissas esse tabulas, quarum ad marginem 4 Evang. additis locis parallelis, mentio injicitur. Interim nec desunt & in hoc codice vitia, ex incuria typothetarum surrepta. Sic enim e.g. Malachias Propheta c. I, Machias dicitur Propheta. Sequuntur

BIBLIA

SACRO SANCTA TESTAMENTI V. ET N.

e sacra Hebraeorum lingua Graecorumque fontibus, consultis simul orthodoxis interpretibus religiosissime translata in sermonem latinum, excusa in fol. maj. per CHRISTOPH.

FROSCHOVERVM, Tiguri 1543.

Codex hic Tigurinus, quem primo statim obtutu chartae nitor, typorum splendor, stylique perspicuitas & elegantia commendant, varios habuit auctores, sacrarum literarum morumque proborum laude inclutos. LEO enim IVDAE inter Tigurinae Ecclesiae pastores & ministros non ultimus, primum operi huic admovit manus. Quo mortuo ea, quae in libris Canonicis ex textu Hebraeo restabant, D. THEOD. BIBLIANDER: D. PETRVS CHOLINVS vero Ecclesiasticos ex Graeco in Latinum converterunt. Qui laudatus CHOLINVS etiam, ut & D. RVDOLPHVS GVALTHERVS N. T. translationem in semet susceperunt, ERASMI ROTERODAMI versionem non unquam sequuti.

quiti. Quae omnia, antequam prelo submittebantur, a D. CONRADO PELICANO quam diligentissime recognita & perlonga praefatione, omni pietatis affectu ac eruditionis cumulo repleta, in lucem sunt edita. RICHARDVS SIMON, ut auctor est BOERNERVS, m) scribit inter alia, n) LEONEM IVDAE editionem hanc auribus Latinis admodum commodasse, & ne ob brevitatem obscurus fieret, paraphrastem interdum potius, quam interpretem se ostendisse. Capitibus quidem librorum variae in marginibus annotationes, nulli vero versus nullaue argumenta sunt apposita: quae tamen singulorum capitum ex calamo D. RVD. GVALTERI carmine comprehensa & in usum studiosorum in fine universi operis sunt addita. Locus ille palmaris 1. Ioa. V, 7. in ipso horum Bibliorum textu non legitur, quamquam in margine ex editione Hispanica appositus apparet. Haec Biblia Tigurina ab HENRICO, STEPH LOISSII, Syndici olim bene de urbe Elbingensi meriti filio, cum insigni & praestantissimo multorum librorum apparatu A. 1653 Bibliothecae sunt donata.

Nec sicco praetereunda sunt pede

BIBLIA LATINA

*ex officina ROBERTI STEPHANI typographi Regii
Lutetiis, in fol. 1546 edita*

& variis lectionibus juxta editionem de anno 1540, caractere tamen minori, evulgata. Huic S. Codicis exemplari accesserunt praeter indicem rerum & sententiarum, quae in iis continentur, Hebraea, Chaldaea, Graeca & Latina nomina virorum, mulierum, populorum, idolorum, urbium, fluviorum, montium, coeterorumque locorum, quae in ipsis Bibliis leguntur, restituta cum latina interpretatione & ipsorum locorum ex Cosmographis descriptione. Ad haec apparent in illis tabernaculi Mosaici & templi Salomonis schemata, praeeunte FRANC. VATABLO, Hebraicarum literarum

m) in *Bibl. sacra* P. I. p. 691.

n) in *diff. crit. de var. Biel. edit.* p. 189.

terarum Prof. Regio, summa arte & fide expressa. Sicut in ipso
 rubro frugifera ROB. STEPHANI apparet oliua: ita reliquas inter
 imagines, illa Cherubimorum in arca foederis genua flectentium
 & operimentum ejus manibus allevantium figura, Exod. XXV,
 nec non in ornatu summi Sacerdotis c. XXIX, tiaræ lamina, in-
 scriptione קדש ליהוה ornata, lectoribus se commendant. Quæ
 vero omnium Bibliorum, opera ROB. STEPHANI ad annum usque
 1546 Parisiis excusorum fuerunt fata, ut nota sc. Theologorum
 Sorbonnicorum censoria sint distincta: eadem & editioni no-
 stræ contigerunt, quanquam illis responsionem nimis acerbam,
 Latinis & Gallicis literis scriptam, A. 1552 ipse opposuit ROB.
 STEPHANVS. Quæ sequenti tempore a STEPHANO, doctrinam CAL-
 VINI publice professio, Genevæ in lucem emissæ sunt Biblia: ma-
 xime vero illa, A. 1557 in fol. 2 Tom. excusa, inter rariores libros
 haud ultimum sibi vindicant locum. o) Quod ad illum attinet
 codicem, cujus h. l. mentionem facimus, is in charta augusta
 excusus, corio rubro coopertus & ex utraque parte deauratis li-
 teris majusculis S. M. notatus est, quibus inclutum SAM. MEIEN-
 REISII, qui selecto librorum apparatu relicto, præcocis eruditi
 exemplum A. 1604 diem obiit supremum, latet nomen. Præ-
 terea fibulas hic codex habet argenteas, in quarum una literæ
 majores E. R. insculptæ leguntur. Quid vero illæ significant,
 indicat ipse ANDREAS, SAMVELIS MEIENREISII frater, qui communi
 nostræ Bibliothecæ hunc codicem Cal. Ian. 1617 consecravit,
 sequentibus verbis in fronte additis: "librum hunc Scripturæ
 "Sacrae donavit mihi compater & amicus meus IOANNES LAMBERT
 "qui eum ex Bibliotheca Clarissimi illius Philosophi D. IOANNIS
 "DEE acceperat; ille vero ex Bibliotheca Serenissimi Angliæ Re-
 "gis EDVARDI Sexti, cujus nomen in clausura superiori u.
 "R. indigitant. Actum in vigilia S. Ioannis Baptistæ A. 1616."

Con-

o) vid. SINCERI Nachrichten von raren Büchern, 2. St. p. 68. VOGTII catal.
 libr. rar. p. 122. SCHELHORNII amoenis. It. T. III. p. 28.

CONSPECTVS DICENDORVM

DE

HISTORIA IVDAEORVM ET ALIARVM GENTIVM PARALLELA.

PROLOGVS,

IO. GOD. HENNING Auditorum captat benevolentiam.

GOD. KAWERAV *de parallelismi historici indole & utilitate verba facit.*

Sect. I.

*Historiam Iudaeorum & Graecorum parallelam
exponunt*

Io. Jac. Lange,	Jac. Convent,	Christ. Gottfr. Silber,
Mich. Ernst Fromm,	Jo. Ferd. Jungschult,	Jac. Heinr. Burchard,
Daniel Geitner,	Jo. Ignat. Gliniski.	

Ioannes Miritz,
Nath. Frid. Fromm, Christ. Dan. Schwarck,

Sect. II.

*De historia Iudaeorum & Romanorum parallela
sermonem habent, & quidem*

1. Quoad res gestas

Io. Jac. Windler,	Salomo Jäger,	Johann Moeller,
Fridr. Ant. Endersch,	Alex. Herm. Riedt,	Samuel Seelius,
Jo. Gottl. Brüttner,	Dan. Gottfr. Wilner.	

2. Quoad personas

Jo. Nic. von Eichen,	Geo. Gottl. Kriech,	Jo. Jac. Roskampi,
Jo. Sam. Dörner,	Jo. Sam. Moeller,	Jo. Heinr. Ammelung,
Dan. Gottl. Menwall,	Carl Heinr. Bährholz,	Friedr. Ernst Horn,
Alex. Jac. Riedt,	George Leuchert,	Joh. Ernst Seelius,
	Johann Friedrich Endersch.	

Io. Bened. Lange, Sam. Gottl. Laurentz,
Sam. Godofr. Maas, Ephraim Koenig.

Sect. III.

Historiam Iudaeorum & Germanorum parallelam detegunt

1.) *In statu politico*

Christ. Dan. Tilly,
Jo. Christ. Roskamp,
Geo. Lebrecht Laud,

Wilhelm Meyer,
Jo. Sigism. Schütte,
David Ziegler,

Dan. Abrah. Bährholz,
Friedr. Traug. Lange,
Christ. Ludw. Burchard.

IO. GEO. HOFFMANN,
ISRAEL POELGER,
ANDREAS QVEDNAV,
GEORGIUS GRÜENAV.

nonnulla ad statum Germanorum politicum
pertinentia ex antiquitate proferunt.

2.) *In re militari*

Jo. Heinr. Jungschulz,
Christ. Thom. Fromm,
Jo. Jac. Baum,

Dan. Rich. Unger,
Dan. Christ. Werner,
Gottfried Meckelburg,

Jo. Sam. Groß,
Andr. Alex. Tolckemitt,
Ephraim Seitner.

IO. SCHMIDT de religione castrensi apud Germanos veteres dicit.

3.) *In coetu ecclesiastico*

Ephraim Tschner,
Christian Torborg,

Jo. Gottl. Brodowski,

Joh. Mich. Roskamp,
Jo. Christoph Lange,

Jo. Frederick,
Jo. Samuel Rienast,
Jo. Friedr. Brodowski.

Geo. Sigism. Poelck,
Godofr. Schmidt,
Io. Christ. Haag,

quaedam ex antiqua Germ. historia, historiam re-
centiorem in nonnullis illustrantia, recitant.

4.) *In societate familiari & domestica*

Gottfr. Gutke,
Israel Peterson,
Jo. Friedr. Müller,
Carl Fried. Ramsey,

Jo. Jac. Rienast,
Samuel Leuchert,
Reinhold Roselmann,
Jac. Gottlieb Ramsey,

Phil. Jac. Neumann,
Carl Christian Lange,
Christian Ruhr,
Dav. Lebr. Vorloff.

GEORG. HENR. NESSELMANN morem Germanorum antiquum circa mortuos ver-
bis prosequitur.

EPILOGVS,

GEORGIUS PFLVGRADT festivitati huic cultu debito coronidem imponit.